

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՈՎ ՅՈՅՍ...

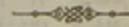
Տառապանի եւ վիշերու
խոր զիշերէ մը միշ վերջ,
Մեր նայուածին դէմ պարզելով
այզի մ'աղուոր՝ փառքը պերն,
Ուր կը տանիս բզմեզ այսպէս
առաւօսէ առաւօս,
Ո՞վ յոյս անուս, մեր սիրտերուն
նրազին դուն լոյսն անալօս :

Պատմութիւն, կեանի, կրօնի, արուես, զիր,
ժեզմով գրաւուած առ յաւէս,
Քայլամոլոր կամ վընոազնաց,
ամենն եկան ետեւէդ,
Անցանի անրիւ բարբարուսներ,
ու համոզուած, ա՞ն, զիտենի
թէ ծիծաղկոս ամեն բրրի
մօս կը ծածկուի վիճ մը նենգ :

Սակայն կ'ուզենի որ բախ մեզ.
նորիզոնին ծայրն, նեռուն,
Կապոյս երկնից համբոյրին մէջ
սուզուած դա սարն անանուն,
Որ կը ցըցուի ծայրը համբուն,
զերդ գողզորա տանշանի,
Գերեզմանի՞ մը, ի վերջոյ,
թէ նոր ասդի կը յանզի :

Ա.ՐՏՈՅՑ

ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ ԾԱՌԸ

Դարերու բեռան տակ կրխած, վատոյժ,
Խնչպէս ծերունի մը կորախամակ,
Հինաւուրց ծառն նոն կանգնած է մինակ,
Զոյգ անքացուպերն իր բընած, ըզգոյց :

Արմա՞ բուն՝ նիւղէր զերծած է համակ
Այցելուներուն հաւասէր սնոնի.
Ու ծամ՝ ծոպ՝ ծըլէն թացներու հնոնի՝
Կ'ծածկէ մերկութիւնն ըզգես մը զըրզլեակ :